

ο καὶ ἐπάνω πυριτίδων τὸ Ρωμαῖκο πρεμάσας
καὶ τὴν μέλλουσαν κρεμάλαν τῶν βαρβέρων ἑτοιμάσας.

Σήμερον δύγκουσται λάμπων ὁ νομοσχεδίων ὅγκους
μὲν βαρεῖς ἔξαρξες φύθηγγος,
οὐ μὴ τρέμω εἰς τὸν κρότον
ριπτομένων βαρελότων,
οὐ μεγάλας τρακατρούκας τοῦ Αλζάρου τὴν ἑσπέραν
πρὸ τοὺς φίλους του μοιράσκες,
καὶ εἰς ἀνάγνωσιν δευτέραν
τὰς ἐκρηκτικὰς περάσκες.

Οὗτος στέκεται ξιφῆς· μπρὸς ἕτοι κανονοῦ τὴν μποῦκα,
καὶ ποιῶσι τῶν βουλευτῶν
ἀνακράζουν πρὸς αὐτὸν:
χαῖρε, Κόντε Τρακατρούκε.

Τοῦτον τώρα καὶ ὁ Ρωμάνος
συνοδεῖς ὑπερηφάνως,
καὶ κυττάζει τὸν Σεράρηπο μὲν χρυσὸν μονούλη· στὸ μάτι,
καὶ ὅλοι βλέπουν σέλις πάντων ἐναντίον ἔμπρος διπλωμάτη,
πουχεῖ κέφι, θάρρος, οἰστρο,
καὶ δὲν κάνει χωρατά,
καὶ ὅλοι λένε στὸν Μινίστρο:
χαῖρε, δούλων λυτρωτά.

*Ανυμνοῦμεν καὶ τὸν Ἀθω, πρῶτον ἄνδρας τῶν ἀλκίμων,
ἄκαπτον καὶ αὐτὸς κρατεῖ,
ποὺ χωρὶς καπνούς κροτεῖ,
καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τὸν ἔχει δεξιὰ καὶ ἐξ εὐωνύμων,
ώς ὁ θεος Ἰακὼβ εἶχε τὸν Βενιαμίν....
ἀλληλούια καὶ ἀμήν.

*Τμημητὴ τῶν ζωηρῶν
μὲ τοὺς ἄνδρας τοῦ πυρὸς
καὶ ὁ Κυθήρως ὁ Στάπης, στήλης τῶν γραμμάτων μόνος,
ὅ δασκάλους μετατέθειν καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος.

Αἴνων στροφὴν δευτέρᾳ τῶν πρώτων γλυκυτέρᾳ.

*Ω θεῦμα ξένον ἀληθῖνο!... τὸν πρῶτον Κερκυραῖον,
τὸν σύνδρο τὸν ὥρατον,
τὸ καύγημα τῶν εὐηγενῶν,
τὸν Κόντε τὸν ἀληθινόν,
τὸν συναναστρεόμενον ἄρδον μὲν ποδογύρους,
τὸν ἔσθρον δὲ Σύγκλητος εἰκείνη τὸν Ρωμαῖον,
καὶ ἔδιστον 'στὸν Σιμπουλὸν βροντῶδες ὑδραργύρους
τὴν συντρίψῃ δι' αὐτῶν τὰ σκέυη κερκμέων.

*Οπόταν καὶ ὁ Σιμπουλὸς πολέμαρχος ἐφάνη
καὶ θρυαλλίδες θύναπτε καὶ ἔξαρξε πυροφράνι,
καὶ ὅταν ἡκούσθη καὶ ἐξ αὐτοῦ βαρύς κροτίδων βρόντος,
τότε τὸ Βουλευτήριον ἐξίμωνας δεῖντως
συγκυθερνήτην ἀξίου τῆς σπάξης τῆς φελούκας,
ἐνδέδεις γάρ δεδήξασται καὶ αὐτὸς δὲ τρακατρούκας.

*Οπόταν εἰς ἀνάγνωσιν δευτέραν ἐψυχίσθη
καὶ ἐκεῖνο τῶν ἐκρηκτικῶν,
πανάκεια τῶν πανικῶν,

τότε καὶ τὸ πτολίεθρον μὲν βρόντους ἀφιπνίσθη,
καὶ ἡχήθη κρότον τοὺς ὡσι,
καὶ μπάμ ἐγὼ καὶ μπούμ ἐσύ.

Καὶ σάλπιγγες ἡκουόσθησαν νὰ παίζουν τράμι ταράμ,
καὶ ἔβρόντα μπαταρίε,
καὶ τόση μαγγαρίκ
μὲ βαρελότα τρομάζει καὶ τάλογα τοῦ τράμ.

Διὸ καὶ τὸν Ἄναργυρον,
τὸν βροντερὸν θρόφεργυρον,
καὶ ἡμεῖς ὡσεὶ νεάνιδες ὑμνήσασιν εἰκότα,
ἐνδέδεις γάρ δεδήξασται καὶ ὑπέτοις ὁ Βαρελότος.

Βλέπων παντοῦ πυρίτιδος καὶ μύδρων ἐργοστάσια
καὶ ἐφεδρεῶν γυμνάσια
ἐν πληρεστατεί εἰρήνη,
καὶ ὁ Θεοδωρῆς ἐθήναι,
φορέσας σάκκον τρίχινον καὶ τὴν φιλάρακραν κείρας...
ἐνδέδεις γάρ δεδήξασται τὸ φύρος τῆς Κερκύρας.

Τάδε Κορδιζάτης ὁμιλεῖ κροτοῦντος καὶ τοῦ Φασουλᾶ.

Λάζος μου, βλέπε... πορφυρῷ μὲν ἐνέδυσαν ἴματι,
πολλάκις δὲ μὲς στῆς, Βουλῆς ἐστιν τὰ δωμάτια
μὲ τὸν Ζαχήρην ἔρχαγ καὶ ἐγώ τὸν ἐπιόυσιον,
καὶ χάριν τῶν ἀπερτιῶν
ὑπεστην ὀλουκιτῶν
μαρτύριον ἐκούσιον.

'Εμίστησε με δωρεάν καὶ ἐκεῖνος ὁ Βουδούρης,
καὶ αὐτὸς ὁ Ρούφος τῶν Πατράνων μην καὶ ὁ Μπουκαούρης.
Εμίστησαν με δωρεάν οἱ πάλαι τὴν ἐλάσσαν
γερακίστοις εἰς τὴν Βουλῆν,
καὶ ὅτην λεπτήν μου κεφαλὴν
κράνος ἐπέθηκαν βαρὺ καὶ πειραρχαλίεν.

*Ἐδοκαν καὶ στὴν χειρὸν ποὺ πυρίτιδες ἀκάπτους
ἴνα μὲν ἐκείνας πᾶς ἔχθρος ἀπλούστης ἐμπρὸς μας ἀπνους,
διεμερίσιστο δὲ αὐτοῖς παντοιδῆς ρουσέτης,
καὶ ἔσπαλον κλάκηρον ἐπ' αὐτῶν,
καὶ ἀπῆλθεν ἐκκαστος κροτών
στὰ πέντε Βιλαετάκια.

*Ἐβγάλλαν τὰ Κειμήλια, ποιήματα περίφρωμα
τοι πασιγνώστου ποιητοῦ,
Πόλεμην τοῦ περικατοῦ,
ἀληθινὸν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς φυγῆς ἐντεύφημος.
Κάλλος ίδεσσαν μουσικὸν καὶ λαζαριμένον στύγος...
καὶ ὁ Φωσουλῆς τὰ συνιστᾶ πρὸς ὅλους ὀλοψύχως.

Τῆς Βλαστινοῦ τῆς 'Ανως τὶ θευμάσια κακέλα,
μία τζόγια, μία τρέλλα.
Μία τέτοια καπελοῦ
δὲν εύστεκτα καὶ ἀλλοῦ.
Καὶ ἀπὸ τὸ Παλάτι πάνε στὸ Κατάστημα τῆς μέσω
καὶ εἰς ἐκεῖνο παραχγέλει μία καὶ ἀλλη Πριγκηπέσσα.
Μητροπόλεως ὅδος εἶναι τὸ Κατάστημα τῆς
καὶ στὸν κόσμον τοῦ συρρυμοῦ δοκισμένον τόνομά της.